

lysninger om et offentligt Anliggende«, og tillige for Skatteyderne, i dette Tilfælde nærmere bestemt de københavnske Skatteydere. — Til Belysning af, hvad *Klagen* gik ud paa, og hvad der var Genstand for Politiundersøgelsen, anførte Forespørgeren eksempelvis, at der i *Klagen* pegedes paa, at Hospitalets Hovedbog for et Regnskabsaar forsyandt spurøst og ikke siden kom til Veje, at Regnskabsbilag blev brændt, og at der indgik Regninger, som ikke havde reelt Grundlag, men som en overordnet Funktionær attesterede mod bedre Vidende, endvidere at Hospitalsforvalter Skov i en Redegørelse til Politiet havde erklæret, »at der paa Sct. Hans Hospital forelaa hjemmelavede Regninger, falsk Postering, falske Regninger og urigtige Inventarieregnskaber«, og at den kommunale Revision i sine Antegnelser havde kritiseret Forretningsgangen og beklaget ikke at kunne faa Økonomiregnskaber frem. — Det var lovet Assistent Hansen, at der skulde blive afholdt Tjenestemandsförhör, men i Stedet iværksatte man en *politimæssig Undersøgelse*, og man nægtede Klageren og hans Sagfører Adgang til at se Sagens Akter. Sidstnævnte havde med Navns Underskrift paastaaet, at det under Undersøgelsen blev konstateret, at Hospitalsinspektøren paavirkede Vidnerne, inden Politiet foretog Afhøringerne, og at to Hold Politifolk havde udtalt over for ham og Assistent Hansen, at Rigtigheden af de fremsatte Klagepunkter var uomtvistelig. — Rigsadvokatens Udtalelse om Sagens Afgørelse gik vel ud paa, at der ikke under Undersøgelsen kunde tilvejebringes det ringeste Grundlag for kriminel Tiltale, men dels havde Borgmesteren for Magistratens 2den Afdeling erkendt, at der forefandtes i det mindste eet kriminelt Forhold, dels kunde der være andre Forhold end kriminelle, som alligevel var urigtige, og endelig bestod der stadig et moralsk Ansvar for de i Sagen implicerede. — Den truffne *Afgørelse*, nemlig Henlæggelse af Sagen, var utilstrækkelig. Enten var Assistent Hansen en ondsindet Bagvasker, og saa skulde han straffes, og straffes haardt, men der var ogsaa den Mulighed, at han havde Ret, og i saa Fald skulde han have Oprejsning, og de utro Embedsmænd maatte fjernes.

Ud fra sin Gennemgang af Sagen og ud fra den Kendsgerning, at Myndighederne i Stedet for at lægge Beviserne paa Bordet for Klagerens Urigtighed havde nægtet at lade nogen uden for Borgerrepræsentationen se Sagens Akter, stillede Forespørgeren følgende *Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen*:

»Idet Tinget beslutter at nedsætte en Kommission i Henhold til Grundlovens § 45 med den Opgave at undersøge Københavns Kommunes Hospitalsadministration og afgive Beretning til Tinget om Undersøgelsens Resultat, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«